

Вестник на българите в Детройт

Аз съм българче. Обичам
наште планини зелени,
българин да се наричам –
първа радост е за мене.

Аз съм българче. Обичам
наште планини зелени,
българин да се наричам -
първа радост е за мене.

Аз съм българче свободно,
в край свободен аз живея,
всичко българско и родно
любя, тача и милея.

Аз съм българче и расна
в дни велики, в славно време,
син съм на земя прекрасна,
син съм на юнашко племе.

В този брой четете:

Нова спортна звезда 2

Иван Вазов

Чудото на българите 3

Покана за пикник 6

Българските
емигранти 7

Школата “Аз съм
българче” 9

100 велики българи 11

Посещение на
манастира “Св. Сава” 12

Опасности през
лялото 13

Ако вашето куче
ухапе някого? 15

На 9 юли се навършват 160 години от
рождението на патриарха на българската
литература Иван Вазов. Първият български
роман “Под игото”, написан от Иван Вазов
през 1894 г. беше обявен за любимата книга
на българските читатели в кампанията
“Голямото четене” на Българската
национална телевизия през март т.г.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКТОРА

Жега е. Къси ръкави, басейни,
ядене на открито. Комари и мухи, но на
кой му пука. С една дума „слънце пече -
много е добре”, както се пееше в една
популярна песен на Тодор Колев. Точно
сега, в горещините, едва ли някой ще
усети, че от 1 юли американските
козметични салони, където можете да
придобие те тен без слънчеви лъчи, ще ви
таксуват с 10% акциз по силата на Закон
за защита на пациентите и достъпно
здравеопазване. Ей на това му се казва
грижа за хората! Всеки знае, че слънцето
е опасно, а за другите опасности, които
ни дебнат през лятото ще прочетете в
този брой.

Началото на лятото сложи край
на учебните занимания за учениците от
школата „Аз съм българче”. Учебната
година приключи и за децата от
училището към Българския културен
център. В този брой ви предлагаме още
няколко мнения за създаването на
Българския културен център в Детройт.
Публикуваме и друго писмо от България,
написано от ученичката Жулиета
Стоянова.

Сватба по български вдигна през
май семейството на Илияна и Митко
Георгиеви, които дадоха първородната
си дъщеря Ивелина на българско момче.
Честито!

Докато футболните запаянковци
не се отделят от телевизорите, техните
нежни половинки замислят поредния
ремонт у дома или следващата ваканция
на море. Кой са най-добрите футболисти
и тенисисти в Детройт ще видим на
пикника на 28 август, орзанизиран от
Българския културен център.

Весело и топло лято на всички
наши читатели!

Даниела Начева

КРАСИВОТО ЦВЕТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ ТЕНИС

Браво Цвети! България намери новата си спортна звезда, а българският тенис е по-жив от всякога. Едва ли някой е очаквал, че Цветана Пиронкова ще играе на полуфинал на турнир от Големия шлем, още повече на Уимбълдън! Дори самата Пиронкова не вярваше в това, като си беше резервирала хотел само за срещите до втория кръг.

Цвети ни накара да вярваме, че по света все още има спортисти, които прославят името ни и определено са нашият най-добър посланик. Накара ни поне за миг да забравим за злобата, омразата и всички така присъщи за нас балканците черти. Сякаш от нищото дойде едно момиче от Пловдив, което разтърси не само родния, но и световния тенис.

На фона на цялостното положение на българския спорт, на липсата на "трени кортове и академия", както самата Пиронкова отбеляза, нейният полуфинал е абсолютно съпоставим с онова лудо американско лято преди 16 години. Не, нейният полуфинал дори е по-голям успех, защото дойде в "мъртво" за спорта ни време.

Българката мечта за финал на Уимбълдън приключи. Най-добрата ни тенисистка Цветана Пиронкова отстъпи с 1:2 сета пред опитната Вера Звонарьова. Въпреки поражението Пиронкова изигра повече от фантастичен турнира, като стана първата българка, достигнала до полуфинал в Големия шлем.

По материали от www.TopSport.bg

КАКВО СМЕ НА ДАЛИ НА СВЕТА?

Построяването на фотокопирната техника става възможно благодарение на откритието на фотоелектретното състояние на веществата, направено през 1937 г. от Академик Георги Наджаков, **българин.**

Академик Георги Наджаков е роден през 1897 в гр. Дупница. Завършва физика и математика през 1920 в Софийския университет. Специализира в Париж в лабораторията на Пол Ланжвен и в Сорбоната при Мария Склодовска-Кюри. Бил е ректор на Софийския университет в периода 1947 - 1951.

Негови откритията в областта на физиката са: фотоволтаичния ефект при диелектрици и полупроводници, признат като ефект на Наджаков – Андрейчин, фотоелектретно състояние на веществото, за което стана дума, открития по фотоелектричната проводимост, Ланжвеновите йони, магнитните изследвания, латентния фотографски образ и други.

Академик Георги Наджаков е съзателят на Физическия институт при Българската академия на науките. Той е и един от основателите и член на Пъгуожкото движение на учените (1958) и на Световното движение за защита на мира, а също и член, и почетен председател на Световния съвет на мира. Носител е на златен медал на мира Фредерик Жолио-Кюри.

АНТОАНЕТА КРУШОВСКА, www.jenite.net

ЧУДОТО НА БЪЛГАРИТЕ

Всички говорим, но да сега не съм го видял! ЧУДОТО НА БЪЛГАРИТЕ! Искам да го видя, искам да го чуя, искам да го пипна, както и да участвам в него. Нямам предвид киселото мляко, нито лютите чушки, нито шкембе чорбата, нито сливовата Троянска ракия. Говоря за ЧУДОТО, как българите – заедно, задружно ще направим нещо много важно. Толкова важно, че да го наречем ХРАМ, или БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР В ЧУЖБИНА. Подобен или по-красив от тези, построени от хърватите, украинците, руснаците, сърбите, гърците, дори и от македонците. И да го посочим на другите – на децата ни, след което да кажем на себе си: вижте, това го направихме ние заедно, защото сме задружни и мислим за бъдещето си. Не искаме да живеем като изгубено поколение, нито да загубваме бъдещите поколения, както стана с миналите. Не искаме да позволяваме да се натрупва омразата, нито да гоним кумирите на посредствеността. Искаме да покажем, че новото поколение българи – новите емигранти в Америка е по-добро от изминалите поколения от 1860 г. до ден днешен.

Да говорим за „демократията“ в България, която напуснахме след 10 ноември 1989 г., когато бяхме най-необходими за нея, не е достатъчно. Пазарната икономика в България не е достатъчна. Законите в България не са достатъчни. Целите са прости и всеизвестни – красотата, добрината, любовта. Но аз не искам да просто говорим за тях, а да ги направим заедно тук, в Америка. Искане ми се това да бъде истинско строителство за всички нас, без значение дали ще строим храм Божий, в който смирено да се молим за нас и за България или български народен дом, където всички редовно да се събираме.

Защо, дори и в чужбина, сме разделени? Аз съм свидетел на почти половин век пропаднали опити да се обединим в едно, които са пряко следствие на това, което става в родината ни след 10 ноември 1989 г. Преди тази дата в България имаше само две партии, като едната беше управляваща и репресираща българската църква. След тази дата, като гъби след дъжд се пръкнаха 50 партии и политически съюзи, 8 писателски съюза, 15 земеделски съюза, 2 черковни синода, 20 пенсионерски организации, няколко стотици обществени сдружения. В такава обстановка, как може да се очаква единомислие по каквото и да е въпрос, попита реторично журналиста-писател Атанас Тончев през 2009 г.? Ще позволим ли същото да се случи и в емиграцията ни 20 години след началото на новата и „крехка“ емиграция в Америка? Какво помним и какво сме научили от примера на българския хан със снопа пръчки? Какво пише над входната врата на българския парламент в София? Ще позволим ли дори в емиграция да сме разединени и слаби пред другите национални групи!? Ние сме народ, който като стигне до някъде, посяга към гъбата, избърсва миналото си и започва отначало. Как се прави така история? Всяко поколение трябва да стъпи на раменете на предишното и да е сигурно, че тези рамене ще издържат тежестта и ще го носят напред.

Ние можем да представим пред света един Васил Левски – предаден, заловен и обесен в резултат на предателство от един българин. Можем да покажем пред света и един Христо Ботев с подобна съдба. Нека никога да не забравяме какво се случи и с Никола Петков след „9-то септемврийската революция на комунистите в България“? С какво да се похвалим пред света понастоящем? Че от почти 9 милиона българи само за две десетилетия България загуби 2 милиона млади, образовани специалисти – висшисти, които решиха, че България не ги оценява и не ги зачита. България не поиска да се гордее с тях, новопръкналите се политици се страхуваха от тях и никой за 20 години не знаеше, че новите политици са бившите сътрудници на Д.С., включително и президента на страната – Георги Първанов – агента ГОЦЕ! Нито един от моите многобройни американски приятели, с които се познаваме от над 40 годишното ми пребиваване в Северна Америка, не вярва на обясненията ми за реалността в България след 10 ноември 1989 г.!

Нашите политици в последните 20 години са хора, които не ги бива за нищо и за това смятат, че политиканстването им подхожда най-много. Те се натискаха в създадения хаос след 10 ноември със смелостта си на незнаещите. Именно незнаещите, но с връзките си от преди тази дата се захванаха да правят политика в България. Те „изковаха“ новата конституция, правят законите ни, но си правят и обръчите за изсмукване на народната кръв до капка в продължение на цели 20 години. Тук е уместно да се спомене едно изказване в народното събрание преди 9.9.1944 г. на известния български политик, banker, журналист, търговец и общественик, убит от комунистите в затвора на 15 май 1945 г. в Пазарджик – БУРОВ: ”Защо няма умни хора в Парламента? Защото у нас умните хора си гледат работата, следват си таланта. В парламента отива

Урок по народни танци с Николай Аличев, май 2010.

ЧУДОТО НА БЪЛГАРИТЕ

ХАЙЛАЗИНЪТ – да си почива и да живее. Отива търговеца, за да си върши далаверите. Отива кариериста, за да стане министър.”

Българина прощава всичко, но не и успеха на другите! И най-добрата идея си иска знаменосец. От чиновник, обаче, знаменосец не става. Защо комунистите скриха досиетата за цели 20 години от гражданите на държавата си? Ако хората знаеха истината, а именно че в парламента на България са влезли над 350 бивши агенти на Д.С., ако хората знаеха, че президента Първанов се е подвизавал като агента Гоце, който е писал доноси против приятелите си, той вероятно никога нямаше да бъде избран за президент от „червените бабички” и остатъците от заблудените комунисти. Тези остатъци от комунизма обаче изпратиха 450 бивши агенти да станат кметове и кметски съветници из градовете и селата на България – над 450 агента на Д.С. с досиета заеха тези ръководни места и сега правителството на ГЕРБ един по един ги праща в прокуратурата за извършените от тях беззакония и кражби от народа. Как България ще просперира, като се знае, че все още се управлява от хора като Първанов, Виденов, Станишев, Каракачанов, Пирински, Жорж Ганчев, Кеворкян, Коритаров и прочие хорс с нечисто минало и съвест. Агентът на Д.С. с четири секретни агентурни имена – Ахмед Доган, стана милионер и внасяше „гласоподаватели” от Турция, които да решават съдбините на българите. Тези турски избиратели дори не знаят български език, а само номера на бюлетината, с която трябва да гласуват. Симеон дойде от Мадрид и в коалиция с един турчин и един комунист заграбиха това, което не беше тяхно и което принадлежеше на бедния български народ.

Гледайки назад в събитията в България през последните 20 години ми става болно за невинните хора, оставени да мизерстват с минималните си пенсии, които всяка година намаляват с 90 хиляди души, заради безгрижието на „народните представители”, заели меките кресла в българския парламент.

Аз живея над 40 години в Америка като политически емигрант и познавам от първа ръка живота на емигрантите. Ако всички протегнем ръцете си един към друг, ако обединим емиграцията в едно, бихме могли да дадем пример на всички българи – около 7 милиона, живеещи извън българските граници, че ние сме специални хора – твърдо вярващи в бъдещето на България.

Ние бихме могли да дадем пример на нашите деца в емиграция да станат като нас. Да помнят и се гордеят със страната, където са родени родителите им: страна с над 13 вековна история. Да се опитаме да им помогнем да запазят гордостта на българския си ген и да го предадат и на бъдещите поколения, независимо, че живеят извън България.

Като за начало, защо не се замислим как да построим наш български културен център в Северна Америка по примера на хървати, украинци и другите национални групи в Америка! Ако българската емиграция изпраща годишно в България милиарди левове, би могла да задели необходимите суми и за построяването на сграда в Америка, над която да се веят знамената на САЩ и България?

Между емигрантите имаме талантиливи архитекти, инженери, предприемачи, строители. Няма да е трудно или изтощително да обмислим и да направим това, което преди нас вече са направили емигранти от други народи.

Никой няма да помогне, както никой не е помогнал и на тях. Управниците на България знаят само да обещават на емиграцията, но всъщност очакват не да дадат, а по-скоро да получат от тях. Обединени в едно, ние ще станем по-силни, като българи извън България и с участията си в политическите избори там ще покажем, че не ние, а те трябва да се вслушат в нашите гласове. Само от нас зависят нашите връзки с управниците на България и изграждането на взаимни чувства на уважение.

Помислете братя емигранти. Ние трябва да ударим по масата, за да могат българските политици да ни обърнат заслуженото от нас внимание и уважение. По примера на останалите емигрантски групи в Северна Америка трябва да постигнем това, което те са постигнали с управниците на техните страни. Защото ако не си помогнем ние самите, даже и Господ няма да ни помогне.

С най-добри чувства и уважение към всички ви,

Д-р Иван Гаджев

24 май, 2010

Детройт

До Инициативния комитет на Българския културен център в Детройт

Скъпи българи,

Поздравления! Възхищавам се на прекрасната идея да създадете Български център тук, в Детройт. Отначало ще е малко трудно, но после ще стане както трябва. Много хора още не знаят, но ще разберат за това. На събиранията в Трой Българите се опознават и разбират кой какъв е и откъде е. Пиша Българи винаги с главно „Б“, защото се отнасям с голямо уважение към Българската си националност. Виждам с какъв интерес майките оставят децата с доверие в детската група, а те отиват да пеят народни песни и да играят хора и ръченици. В другата стая пък се намират първокласниците, които учат с опитна учителка по Български език. С какъв ентузиазъм, с каква любов се отдава тя – Учителката Митра. Похвално!

Тук в Америка сте се събрали от различни краища на България, с различни традиции и умения, но всеки един от Вас милее за своето, за своя роден край. Във всеки един се усеща носталгия към Българското, защото сме Българи. И ако искаме да сме силни и да оцеляваме в чужбина, трябва да сме единни и да се поддържате взаимно.

Човек се учи от грешките си. Не се самоунищожавайте! Пак повтарям – подкрепяйте се, поддържайте се взаимно, за да оцелеете. Събирайте се винаги по празници, с гордост демонстрирайте Българските традиции и таланти.

Годината е пълна с празници: Коледа, Нова година, Бабин ден, Първи март, 3-ти март, 8-ми март, Великден, Гергьовден, Ден на детето. За всеки празник има какво да се каже:

- за Коледа – всеки родител да направи по една сурвачка на детето си и да сурвака гостите, а те от своя страна да му дадат паричка за късмет;
- Бабин ден – по традиция на този ден младата жена полива на бабата да си измие ръцете, като ѝ поднася кърпа и сапун;
- Баба Марта бързала, бързала, на децата мартенички вързала. Като има бял и червен конец – мартеничка става, 3 март се празнува, 8 март, първа пролет;
- Великден- всеки боядисва шарени яйца;
- Гергьовден, 24 май, Ден на детето – просто хубави, традиционни празници.

С почит и уважение,

МАРИЯ ЖИВКОВА. (В момента гледам внучето си Мишо и съм тук.)

Деца на тържеството за 24 май 2010 г.

Деца от детската забавачница към Българския културен център, където баба Мария е редовен посетител

ПОКАНА ЗА БЪЛГАРСКИ ПИКНИК

Българският културен център в Детройт ви кани на летен пикник на 28 август (събота) в Brinston Park, Troy от 10 часа сутринта до късна вечер.

Елате да се забавлявате с приятели в един чудесен ден на открито, пълен с весели игри, спортни изяви и хубаво настроение! Да разкажем преживяванията си от лятната ваканция и да се настроим за новата учебна година.

Програмата на пикника включва:

- занимателни игри за най-малките;
- спортни състезания за цялото семейство;
- изработване на сувенири;
- турнир по футбол за мъже и турнир по тенис на корт;
- рисуване по лицата на децата (face painting).

Пригответе кошниците с храна по ваш вкус и се заредете с много настроение!

Ще можете да закупите на място бира, безалкохолни напитки и сладкиши.

Адрес на парка: 2262 Brinston Dr. Troy, MI 48083-2591

Web: <http://www.troy.mi.gov/ParksRec/Parks/Brinston.asp>, [Карта](#).

Парка предлага:

- Детска площадка с мека настилка;
- Футболно игрище;
- Навес с маси и пейки;
- Игрище за тенис на корт;
- Баскетболно игрище;
- Скари за барбекю (Българският център ще осигури дървени въглища).

Ако желаете да участвате във футболния или тенис турнири, обадете се на 586-219-8710 (Вили).

Очакваме ви!

Български културен център, Мичигън

БЪЛГАРСКИТЕ ЕМИГРАНТИ – ИНВЕСТИЦИЯ В БЪДЕЩЕТО НА РОДИНАТА

Колко българи живеят в чужбина? Според бившата шефка на Агенцията за българите в чужбина Райна Манджукова, броят на емигрантите е близо 3 милиона. Министърът без портфейл Божидар Димитров пък отчита, че тази бройка е около 4 милиона човека. Според други източници, броят на живущите в чужбина българи е едва 2,5 милиона. Това, което прави впечатление в грубите изчисления за броя на българските емигранти обаче, е не само неизменната дума “около”, но и голямото разминаване на цифрите, които стоят след нея. Всъщност истинският отговор на този елементарен въпрос е все още неизвестен, тъй като нито една българска институция не е в състояние да определи с точност броя на напусналите родината си нашенци.

За последните двадесет години, различните български правителства изпитваха всевъзможни подходи към българската емиграция. В продължение на десетилетия, тя биваше разделяна на стара и нова, политическа и икономическа, партизанска и културна, и дори “езикова”. Успехът на това изкуственото разделяне е не само спорен, но и излишен: категоризацията на определена група емигранти не е заздравила по никакъв начин техните връзки с родината, нито пък е обединила самите емигранти.

Тъй като сънародниците ни в чужбина са разнородна маса откъм образователен, социално-икономически и културен критерий, всякакви опити на българските управници да ги категоризират са сами по себе си безсмислени. Де факто, българският политик се интересува от тях единствено по време на избори, когато всеки глас, включително и този от чужбина, е важен. В същото време, българският политик изглежда е прозрял, че липсата на обединена българска емиграция не застрашава политическото статукво в страната, тъй като точно това е една от причините емигрантите да нямат реално въздействие върху политиката и законодателството в България. Съществуването на силно емигрантско лоби би оказало влияние в многобройни сфери на българския политически и социален живот, а тази перспектива изглежда неудобна за немалко родни управници.

Потенциалът и влиянието на българските емигранти не трябва да бъдат подценявани. Емигриралите наши сънародници доказват себе си във високо конкурентни общества. Техният стандарт на живот е далеч по-добър от българския и постепенно те достигат статута на гражданите на най-напредналите общества. Напусналите родината си нашенци са и най-големия “чужд” инвеститор в страната: по думите на самия Божидар Димитров, емигрантите внасят годишно близо 4 милиарда евро по официален и неофициален път.

Финансовите възможности на българските емигранти обаче не са най-важният показател, който измерва потенциала им. Особено важен е техният менталитет на прогресивни българи, имащи уникалната възможност да погледнат на случващото се в родината си отстраня. Живеейки в добре уредени и демократични общества с твърди закони и правила, българските емигранти виждат разликите и проблемите в България. С опита си, натрупан в чужбина, те биха могли да наляят свежи сили и идеи в напредъка на обществото ни.

За съжаление, българските управници все още не могат да прозрат нуждата от създаването на силна връзка с родните емигранти. Нещо повече – в продължение на две десетилетия различните български правителства демонстрират nihilism спрямо тях. Родните управници сякаш не разбират, че с незаинтересоваността си те не само са изгубили връзките си със старата, но и рушат връзката си с по-новата емиграция, както и с техните наследници.

Нехайството спрямо българските емигранти и техните съдбини е чудесно илюстрирано от незаинтересоваността на политиките спрямо единственият по рода си Институт по история на българската емиграция в Северна Америка. Създаденият през 2002г. от стожера на българската емиграция д-р Иван Гаджев Институт е несравнима по богатството и изчерпателността си сбирка на архиви, снимки, експонати, записки и други автентични материали, грижливо събирани и съхранявани в продължение на десетилетия. Уникалната и богата колекция предоставя възможности за многобройни проучвания и изучаване на може би най-непознатата сфера в българската нова история – емиграцията.

Д-р Иван Гаджев

БЪЛГАРСКИТЕ ЕМИГРАНТИ – ИНВЕСТИЦИЯ В БЪДЕЩЕТО НА РОДИНАТА

Вместо да бъде обявен за културен паметник и задължителна дестинация за всеки родолюбив българин, днес намиращият се в Гоце Делчев Институт се радва на по-голяма популярност в чужбина. Недоумение буди факта, че досега нито един представител на българските правителства след 10 ноември 1989г. не е посетил Института, нито се е заинтересувал от скътаната в него културна съкровищница. Още по-необяснимо е отношението на политиците към самият основател на Института – вместо признателност за себеотрицанието и трудностите, свързани със събирането и пренасянето на 60 тона архиви през океана, днес д-р Гаджев продължава да се сблъсква с тесногърдието на българските власт-имащи, които отказват да се срещнат с него поради партийни различия. Парадоксално, по думите на самата Държавна агенция за българите в чужбина, работата ѝ е вдъхновена от “мисията ни на откриватели, издирващи златни залежи на българската сваяст в близки и далечно земи”. В същото време обаче, “златните залежи на българската сваяст” в Института по история на българската емиграция стоят пренебрегнати и недокоснати с години от същите “родолюбиви” администратори, написали горната дефиниция.

За да говорим за обединена българска емиграция, както и за изграждането на стабилна връзка с родните изселници, българската държава се нуждае от ново, надпартийно и зряло като формат и управление звено, отговарящо за нашите зад граница. Функциониращата в момента Държавна агенция за българите в чужбина е далеч от реалните нужди на емигранта. Вместо обединителен и авторитетен орган, за сравнително краткото време на съществуването си Държавната агенция бе замесена в редица скандали. Паспортният скандал в Агенцията, последвал от скандала между вицепрезидента Ангел Марин и министъра без портфейл Божидар Димитров, както и безпрецедентното уволнение на шефката на Агенцията Райна Манджукова са само някои от скандалите, привлекли вниманието на българите през последните месеци. Ако не друго, безкрайните неразбории в Държавната Агенция съпроводени от ниската популярност на дейността ѝ сред българската емиграция, както и на самият министър Димитров са показател, че е настъпил моментът за създаването на нов модел Министерство на изселниците.

Държавна агенция за
българите в чужбина

Интернет страницата на агенцията е:
www.aba.government.bg

Реално погледнато, Държавната агенция за българите в чужбина не разполага с капацитета и възможностите за посрещане нуждите на българските емигранти. Самата идея за назначаване на министър без портфейл е подигравка с истинските нужди на емигрантите. Всъщност, бюджета на една подобна администрация е от изключителна важност, тъй като той би гарантирал осъществяването на реални стъпки към обединяването на емигрантите. Вместо политически хамелеони и компрометиран морално политици, Министерството на изселниците би трябвало да бъде оглавявано от представители на самата емиграция, които да имат представа как живеят българите в чужбина. Приоритет на едно такова Министерство би трябвало да бъде не само установяването на броя на емигрантите, но и заздравяване на връзката между българската държава и тях, както и усвояването на емигрантският потенциал.

Повечето български общности в чужбина не чакат субсидиране от българската държава за училища, църкви и медии и родните управници трябва да разберат, че изпращането на остарели учебници зад граница, както и на чиновници около националните празници, не е достатъчно за емигрантите. Вместо повърхностни и популистки акции, липсата на координация в политиката спрямо българите в чужбина трябва да бъде преодоляна, а административната подкрепа и достъпа до информация да бъдат превърнати в приоритет. Крайно време е настоящата формална политика спрямо българските изселници да бъде заменена с адекватни действия и опростяване на изискванията и процедурите, с които българският емигрант редовно се сблъсква, а отношението спрямо него трябва да бъде лишено от партийни диктати и политически окраски.

Засега липсата на адекватни идеи, конкретни действия и координация на институциите, отговарящи за българите в чужбина, са водещи в отношението към българските емигранти. Промяната на цялостната държавна визия и отношение спрямо тях е наложителна инвестиция, от която България може само да спечели. Докато това не се превърне в реалност, все още ще се чудим как да отговорим на елементарният на пръв поглед въпрос за броя на българите в чужбина.

АНЕЛИЯ ПЕТРОВА

ПИСМА ОТ БЪЛГАРИЯ

Когато си отида в България... Уличката на баба сякаш е опустяла. Малко е заприличала на "бабешка" улица.

"Младите изпозаминаха" - повтарят бабите.

И наистина - от първата къща синът и дъщерята им със семействата си са в Турция, от втората къща семействата и двамата им сина са също там. Нали е Кърджали. Имаме доста комшии турци. И Турция ни е комшийка.

От третата къща дъщерята и внучките живеят в Канада, от четвъртата - сестрата и племенницата са в Америка - в град Сент Луис, близо до река Мисисипи. По-нататък, от петата къща - синът им е в Израел.

На следващите съседни децата са им в Испания, Италия, дори в Чехия - на работа.

А от цели три къщи са заминали студенти в София и Варна - и не са се върнали, дори след като са се изучили.

Поне две къщи са съвсем празни и пусти. Някои баби и дядовци са си отишли и от този свят.

Кварталът на моята баба има много красивото име "Гледка". Малко странно - претенциозно, ще си кажете. Аз нямам представа от къде е дошло. Но си го заслужава. Той някак сияе с равнинността си, издигнал се над града и със зеленината на подредените дворове на стопаните си. Нищо, че е доста краен квартал. Или тъкмо защото по американски тип е по-далечко от често сложния и противоречив, като всеки друг градски център. Центърът - със своите "цивилизовани" удобства, а крайният квартал - с домашният си уют и природен простор.

Но дворовете и на тази българска ГЛЕДКА започват да пустеят.

Светът е широк. Хората с души на птици са литнали.

Но когато и аз си тръгнавам от България - отнасям в душата си една Гледка, която е моята мъничка тъжна България.

Изпраща ме тъжно - разплаканата ми баба Стефка.

Жулиета Славей Стоянова

Кърджали-Гледка-Детройт

България – САЩ

ШКОЛАТА "АЗ СЪМ БЪЛГАРЧЕ" ИЗПРАТИ УЧЕБНАТА ГОДИНА С ИГРИ, ВЕСЕЛИЕ И ЛАКОМСТВА

От сравнително скоро сме в Америка и още се лутаме между това "да свикнем" и "дали не сбъркахме". Мисля, че всеки емигрант минава през този период на съмнение.

Заради много работа, насъбрана умора, неприсъщи до сега за мен графици и режими, не бях посещавала Школата за български език, традиции и изкуство, въпреки че живея на две крачки от мястото, където се провеждат събиранията в Wichom. Имам две деца (на 11 г. и на 9 г.), които всеки път ходят с желание в продължение на вече една година. Щастлива съм, че Школата се премести в библиотеката в Wichom, за да могат децата ми да я посещават, защото аз не бих имала възможност да ги водя по-далече. Дъщеря ми Деница можеше да чете и пише на български език, тъй като ходеше на училище в България. Синът ми Мартин не знаеше дори българската азбука, а сега вече чете и пише.

Много съм благодарна, че Школата е ръководена от един истински всеотдаен човек като Диана Чолакова. С труда и ентузиазма си тя запали и поддържа огъня на българщината в сърцата на моите деца. Те не само учат и затвърждават българския си език, но трупат и нови знания за националната ни култура, традиции и обичаи. След всяка сбирка децата ми се прибират в с ръчно изработени предмети, символизиращи даден обичай. Те много се вълнуваха и за участието си в спектакъла по българската приказка "Дядо и ряпа", който Школата представи на тържеството за 24-ти май. Такива събития се помнят за цял живот.

Радвам се, че на 5-ти юни - последното за тази учебна година събиране на ученици и родители от

Школата - успех да присъствам и аз. Децата пяха български песни и получиха дипломи за завършване на учебната 2009-2010 г. Приятно изненадани останахме всички, когато децата ни се появиха със сини шапки, типични за дипломирането на американските студенти.

След официалната част, се почерпихме, а малчуганите играха и рисуваха на асфалта. Присъстващите родители пък затвърдиха стари познанства и създадоха нови приятелства. С игри и веселие изпратихме последния учебен ден на тази учебна година.

Разбрах, че Диана Чолакова ще организира “зелено” училище сред природата през летните месеци. Непременно ще пратя децата си след като се завърнат от ваканцията в България.

С благодарност: МАРИЕЛА ДРАГИЕВА, Wixom

ПОЗДРАВ

Имало едно време...

Нека приказката ваша никога да няма край, а календарът на стената да показва само месец МАЙ!

Честито и на добър път на най-младото Българско семейство в Детройт – Ивелина и Петьо Господинови, които отпразнуваха по български своята сватба, тук, в Детройт, на 29 май 2010!

Бъдете здрави и винаги усмихнати, щастливи и влюбени като в този слънчев 29-ти ден на месец май!

От родителите и близките на Ивелина и Петьо

ПОРЕДИЦА “100 ВЕЛИКИ БЪЛГАРИ”

37. **ЗАХАРИ ЗОГРАФ (1810-1853)** – възрожденски художник и иконописец, ярък представител на Самоковската живописна школа. Майсторството му е увековечено в стенописите на църквите „Св.Св. Константин и Елена” в Пловдив и „Св. Николай” в Бачковския манастир, както и в изображения в Рилския, Троянския и Преображенския манастири. Автор е на портрет на Неофит рилски (1838) и на повече от 10 автопортрета.

38. **ЗАХАРИ СТОЯНОВ (1850-1889)** – виден представител на българското освободително движение, летописец на априлското въстание, писател и политик. Участва в подготовката на Старозагорското въстание (1875), определен е за помощник-апостол в IV-ти речолюционен окръг на Априлското въстание. Става делегат на историческото събрание на Оборище и член на Хвърковатата чета на Бенковски. След Освобождението е инициатор на създаването на БТЦРК за извършване на Съединението на Княжество България и Източна Румелия (1885). Председателства V-то народно събрание (1888-89). Автор е на безсмъртните „Записки по българските въстания”.

39. **ЗЛАТЮ БОЯДЖИЕВ (1903-1976)** български художник, известен със своите портрети и пейзажи, един от най-сомобитните български художници на XX век. Творчеството му обхваща два основни периода, разделени от 1951 г., когато получава тежък инсулт и след това започва да рисува с лявата ръка. Организира самостоятелни изложби в София и Пловдив. Носител е на наградата на Съюза на българските художници „Владимир Димитров-Майстора”. Сред най-известните му творби са: „Село Брезово”, „На трапезата”, „Две сватби”. Голяма част от платната му са представени в галерия на Стария Пловдив, носеща неговото име.

40. **ИВАН АСЕН II (1218-1241)** – български цар, при чието управление държавата постига най-голямото териториално разширение в историята си – граничи на три морета: Черно, Бяло и Адриатическо и се превръща в първостепенна политическа сила в Югоизточна Европа. Известен е със своите дипломатически успехи в сложната обстановка на Балканите през XIII в. Той е първият български владетел, за когото е известно, че е сякъл собствени златни монети. Неговото управление дава тласък и за развитието на Търновската художествена и архитектурна школа.

41. **ИВАН БОГОРОВ (1818-1892)** – родоначалник на вестникарството у нас. Родом от Карлово, следва химия в Лайпцих и там издава в. „Български орел” (1946-47). Редактор и издател и на „Цариградски вестник” (1848-50). В годините на Кримската война (1853-56) е преводач и кореспондент в щаба на френската армия. По-късно става редактор на сп. „Български книжници” в Цариград и в. „Народност” в Букурещ. Изпратен е като български представител на Славянския конгрес в Москва през 1867 г.

42. **ИВАН ВАЗОВ (1850-1921)** – народен поет, първият класик на националната ни литература, публицист и политик. Депутат е в Областното събрание на Източна Румелия (1884-85) и в българското Обикновено народно събрание (1894-99). Става министър на народната просвета в правителството на д-р Константин Стоилов (1897-98). Автор е на романа „Под игото”, повестта „Немили-недраги”, стихосбирките „Епопея на забравените”, „Сливница”, „Песни за Македония” и много други произведения, влезли в златния фонд на българската култура.

ПОСЕЩЕНИЕ НА МАНАСТИРА „СВЕТИ САБА”

Прекрасен юнски ден. Пътуването с кола е скучно и досадно. Минавам през едни и същи улици, подминавайки до болка познати къщи, бензиностанции, светофари и пак... в подобен порядък, до момента, в който GPS-гласа съобщава монотонно “you have arrived”. Обръщам поглед по посока на адреса и... ококорвам очи: между добре познатите ми подредени къщички изпъква нещо като далечен спомен от детските ми нощи: руска приказка. Не вярвам на очите си. Веднага вземам фотоапарата си, от една страна да запечатам момента /като всеки уважаващ себе си турист в акция/, а от друга, да убедя себе си със сигурно доказателство, че такова място съществува и е толкова близо до мен, до ВСИЧКИ НАС.

Всички жени от групата сме с поли / задължителна част от забравения от повечето от нас църковен канон/. Влизаме цялата група, посрещнати на прага с “добре дошли “ от благ, усмихнат млад монах, който в последствие разбрах, че е човекът, основател и създател на цялото това великолепие, наречено “St. Sabbas monastery”.

След първоначалното ни лутане, дивене, цъкване език и щракане с фотоапарати, когато се поуспокоихме и започнахме да гледаме с по-нормални очи, същият този ведър и енергичен монах ни покани в “Светая Светих”.

Храмът бе тих и тайнствен, но се почувствувах като у дома. Иконите ми се струваха толкова познати, близки, български. За първи път, откакто съм в Америка, усетих онзи душевен покой и онзи мирис на тайнство и тамян - тайнството на Божата обич. Бях в своя храм. Бях у дома.

Слушах благия глас на отец Пахоми, разбирах думите му и неволно усещах укора в тях, за това, колко малко знаем за православие, за това колко много днешните хора мислим само за материалното, а духовното сме оставили някъде далече в миналото преди 50 години... Сякаш ни казва отново: “О, неразумний юроде...”

Вяра и любов ...

Това видях там и ако ви липсват, както липсвах на мен, отидете там и ги потърсете!

С обич и вяра към всички вас, мили българи, които не искате да забравите корените си,

КАЛИНА МАРИНОВА

Б.Р. Повече за манастира може да прочетете в бр. 1, 2010 на вестника или на интернет страницата им www.stsabbas.org.

ОПАСНОСТИ ПРЕЗ ЛЯТОТО

Лятото носи много удоволствия, но и някои опасности. Знаете ли, че през лятото повече деца са ухапани от кучета? Удавянията и опасности от други занимания на открито се увеличават драстично. Предлагаме ви няколко съвета как да се радвате на хубавото време без да имате проблеми.

Опасност: Фойерверки

Фойерверките са навсякъде през лятото. Дори и най-малките (sparklers), които хората обикновено считат за безопасни могат да ви донесат неприятности. Искрата на фойерверките достига температура от 2,000 градуса по Фаренхайт. Около 40% от злополуките са с деца под 15 години. Опасностите от фойерверките по домовете включват: изгаряне, нараняване от летящи частици, вдишване на пушек, което може да доведе до дихателни проблеми и дори астма. Повечето наранявания са по ръцете, очите и лицето. Ето и няколко съвета:

- обвивка от кафява хартия около фойерверките е знак, че те са за професионално шоу и са доста силни за домашни условия;
- никога не опитвайте да запалите отново фойерверки, които не са проработили първия път;
- дръжте кофа с вода или градинския маркуч наблизо;
- палете фойерверките един по един и не ги насочвайте към други хора.

Опасност: Кучета

Всяка година, около 4.7 милиона души в САЩ биват ухапани от куче. Около 800,000 човека търсят медицинска помощ след такъв инцидент, като половината от тях са деца. Повечето от децата са на възраст до 18 години и са ухапани от домашният любимец (30%) или кучето на съседите (50%). Най-потърпевши са децата от 5 до 9 години, като раните обикновено са по главата, врата или лицето.

Изследване през 2009 г. показва, че през лятото броят на ухапванията се увеличава. Причините не са ясни, но може би това се дължи на факта, че децата играят често навън, а кучетата са раздразнителни при топло време.

Колкото и малко да е ухапването, се препоръчва съветване с лекар, за да се предотвратят инфекции и да се избегнат белези.

Ето няколко лесни съвета, които децата би трябвало да следват:

- Запознайте се. Предложете на кучето да помирише дланта преди да го галите;
- Бъдете нежни. Галете кучето по гърба, от врата до опашката;
- Не хващайте животните за ушите, опашката, козината или краката;
- Не притеснявайте куче, което яде, спи или има малки кученца;
- Ако срещнете куче, което не познавате, попитайте собственика дали разрешава да погалите кучето;
- Не пипайте куче, чийто собственик не е наоколо;
- Наблюдавайте реакциите на кучето и се отдалечете бавно ако то започне да ръмжи;
- Не бягайте около куче. То инстинктивно ще се опита да ви догони.

Опасност: Вода

Според изследване на Американския Център за контрол на заболяванията (CDC) удавянето е на второ място като причина за смърт при деца от една до 14 години.

Ако сте в **басейн** – наблюдавайте децата всяка секунда! Надуваемите съоръжения като пояси и възглавнички за ръцете могат да ви дадат погрешно впечатление за сигурност и да оставите децата без наблюдение. Удавянето може да стане за секунди, затова бъдете нащрек през цялото време. Научете

ОПАСНОСТИ ПРЕЗ ЛЯТОТО

се как се оказва първа помощ, дръжте телефон наблизо, използвайте спасителни жилетки. Ако не сте до басейна, уверете се, че децата не могат да скочат в него при вашето отсъствие. Статистиката сочи, че оградата около басейна може да предотврати до 90% от удаванията. Изберете внимателно вида на оградата за вашия басейн, защото някои са лесни за катерене от деца. Специалистите препоръчват като най-сигурна металната ограда с орнаменти като тази на снимката.

Ако отидете **на плаж** – изберете място близо до спасител. Пет пъти повече удавяния има на плажове без спасител.

Ако се возите **на лодка** има само две думи за вашата сигурност – спасителна жилетка. Според статистики, 80% от смъртните случаи са поради липса на спасителни жилетки. Много щати, включително и в Мичигън, носенето на спасителни жилетки от деца е задължително.

Дори плитка вода може да бъде опасна за бебета и деца до 2 години. Те не трябва да се оставят сами във ваната, детски басейни, тоалетни или кофи с вода. Малките деца обикновено падат с главата напред, затова правилото е да има възрастен придружител „на една ръка разстояние”.

Опасност: Слънце

Най-добрият начин да се предпазим от горещите лъчи е: слънцезащитен крем, подходящо облекло и стоене на сянка. Изберете слънцезащитен крем с висока защита, поне SPF 15. Погледнете дали на описанието пише „broad spectrum”, което означава, че предпазва срещу ултравиолетовите лъчи (UVA и UVB rays). UVB лъчите са тези, които причиняват изгаряне, но UVA са тези, които проникват по-дълбоко в кожата и причиняват бръчките. И двата вида лъчи могат да са опасни за здравето.

Поставете слънцезащитен крем 15-30 минути преди да излезете на открито и повтаряйте това на всеки два часа. Ако плувате, намажете се с крем отново след като излезете и изсъхнете, дори и на крема на пише, че е водоустойчив.

За очите изберете слънчеви очила със 100% защита от UVA и UVB лъчи.

Бременните жени са предразположени към образуване на тъмни петна по кожата – melasma (наричана още chloasma), особено по лицето. За тях е особено важно да носят шапка с широка периферия, за да предпазят лицето си от слънцето. Melasma обикновено остава завинаги и е трудно да се премахне дори и от опитни дерматолози.

Бebета до 6 месеца не трябва да се излагат на директни слънчеви лъчи. Дълги ръкави, панталони, шапки и чадъри на количките биха помогнали за това. Ако се налага да използвате слънцезащитен крем, проверете дали бебето го понася и няма да има алергична реакция към някоя от съставките.

Опасност: Обезводняване

През топлите дни е особено трудно да не се стигне до обезводняване на организма. Много от нас имат бутилка вода в колата, на бюрото в офиса, когато спортуват или в детската количка. Децата обаче, унесени в игрите, бързо забравят, че трябва често да пият вода. Лекарите препоръчват почивка на всеки час за пиене на вода или други течности. Не бързайте да предлагате сладки напитки като сокове, защото децата винаги ще изберат тях пред водата.

Бременните жени се нуждаят от допълнително вода заради бременността и е важно да не се обезводняват, за да предпазят плода и себе си от усложнения.

Динята е чудесен плод за топлите дни, съветват лекарите, тъй като има фибри и много вода.

КАКВА ОТГОВОРНОСТ ИМАТЕ АКО ВАШЕТО КУЧЕ УХАПЕ НЯКОГО?

Повечето кучета са симпатични и любвеобилни членове на семейството, но дори и най-послушните от тях могат да хапят, ако се чувстват застрашени или когато защитават кутретата си, стопанина си или храната си.

Според “Center for Disease Control and Prevention (CDC)”, повече от 4.7 милиона хора годишно са ухапани от кучета. Над 50% от кучешките ухапвания се случват на имота на собственика и водят до една трета от всички съдебни процеси изплатени от застрахователните компании под застраховка имот.

Собствениците на кучета са отговорни за всички наранявания, причинени от техните кучета в следните случаи: ако собственикът знае, че кучето има склонност към нараняване на хора, ако щатски закон докаже, че собственикът на кучето е отговорен, без значение дали той знае или не знае за склонност на кучето към нараняване на хора, или ако нараняването е причинено от неразумна небрежност от страна на собственика.

Възможни са три различни ситуации:

- **“Dog-bite statute”**: Собственикът на кучето е автоматично виновен за всякакви имуществени или телесни повреди причинени от кучето, дори ако кучето не е провокирано.
- **“One-bite rule”**: В някои щати собственикът на кучето не е отговорен за първото ухапване причинено от кучето. Ако кучето е демонстрирало опасно поведение веднъж от типа на ухапване или друго опасно предположение, собственикът ще бъде държан отговорен. Други щати са премахнали "one-bite rule" и държат собственика отговорен дори при първо ухапване, без значение дали кучето е ухапвало някого преди.
- **“Negligence laws”**: Собственикът на кучето е отговорен, ако кучето нарани някого заради неразумната небрежност от страна на собственика в опита да контролира кучето си.

В повечето щати собствениците на кучета не са отговорни ако някой, който незаконно е влязъл в дома им, бъде ухапан от кучето. Стопанин, който е отговорен за имуществени или телесни вреди обаче, може също да бъде отговорен за плащане на медицинските разноски, на пропуснатата заплата и на имуществените вреди на наранения човек.

Има няколко вида застраховки, които предлагат “liability” покритие за кучешки ухапвания. Ето някои от тях:

- Ако притежавате куче и притежавате или наемате къща или апартамент, вашата застраховка имот или “renters” застраховка ще покрие загубата, ако кучето ви ухапе някого. За да сме по-точни, “liability” покритието покрива кучешкото ухапване. Това покритие ви предпазва в повечето случаи на неприлично кучешко поведение, както и в много други случаи.
- Ако кучето се намира в автомобила ви, когато нападне някого, тогава автомобилната ви застраховка най-вероятно ще покрие този инцидент.
- Ако имате къща или апартамент, които давате под наем; ако също имате застраховка за тази къща или апартамент, то тази застраховка най-вероятно ви покрива за загуби от типа на “landlord liability” или “landlord negligence”, провокирани от атаката на вашето куче към други хора.
- Ако ваш работник е нападнат от кучето ви по време на работа, вашата “workers’ compensation” застраховка най-вероятно ще ви покрие за загубата. Потърсете адвокат, занимаващ се с дела от типа на “workers’ compensation”, ако застрахователната компания ви откаже покритие в случая, описан по-горе, за да сте сигурни, че ще получите покритието, ако е налично.

КАКВА ОТГОВОРНОСТ ИМАТЕ АКО ВАШЕТО КУЧЕ УХАПЕ НЯКОГО?

Застраховката имот и “renters” застраховката обикновено предлагат покритие за отговорност при кучешко ухапване. Ако сумата, дължима на ухапвания, е по-висока от лимита на покритието, собственикът на кучето е лично отговорен за сумата, превишаваща този лимит, включително съдебните разходи.

Повечето застрахователни компании не отказват застраховка «Имот» на хора с кучета. От друга страна, когато кучето ухапе някого за пръв път, то представлява по-голям риск. В такъв случай, застрахователната компания може да увеличи цената на застраховката имот или да изключи кучето от “liability” покритието. Вторият вариант означава, че ако кучето ухапе някого за втори път, собственикът няма да е покрит от застраховката си за имот. Някои компании дори може да изискат от собственика да подпише документ, с който той се отказва от покритие за кучето, за да могат да предложат застраховка „Имот”. Други компании могат да предложат покритие за кучето (след първо ухапване) ако собственикът го води на класове за поправка на поведението.

Един единствен съдебен процес срещу собственика на кучето – дори ако собственикът спечели – може да струва няколко стотин хиляди долара. Също така, колкото повече лична собственост притежава собственика на кучето, толкова повече той/тя е изложен на риск да бъде съден. “Liability” покритието от застраховката „Имот” на собственика на кучето може да не е с достатъчно висок лимит. Затова би било добра идея да обмислите закупуването на “Umbrella liability” застраховка. “Umbrella liability” застраховката предлага “liability” покритие с лимит доста по-голям от този на застраховката „Имот”. “Umbrella liability” застраховката започва да се изплаща, когато “liability” лимита на застраховка „Имот” е изчерпан - с други думи тази застраховка е като допълнително “liability” покритие. “Umbrella liability” застраховката обикновено предлага покритие между \$1 милион и \$10 милиона и защитава срещу много различни видове загуба.

Във всички случаи, опитайте се да прочетете литература за характера на породата куче, към която сте се ориентирали, преди да закупите новото си куче. Това ще ви помогне да се грижите за кучето си по-добре и да избегнете ситуации, в които то би нападнало хора.

ДЕЯН КОЖУХАРОВ, AAI, AIS, ARM
 Kozhuharov Insurance Agency
 Allen-Harmon-Mason-Selinger Insurance Agency
 Ph: (269) 441-5158, Toll Free: (877) 205-0051,
 Cell: (269) 274-8076
deyan@kozuharovagency.com,
www.kozuharovagency.com
www.allenharmon.com

**Нов
Български
Агент**

**ЗАСТРАХОВАТЕЛНА
АГЕНЦИЯ
КОЖУХАРОВ**

Надеждна Застраховка за Вашето Бъдеще

ДЕЯН П. КОЖУХАРОВ, AIS, AAI, ARM
 230 N. Helmer Rd.
 Battle Creek, MI 49037
 (269) 441-5158 Тел.
 (269) 441-5163 Факс
 (877) 205-0051 Безплатен Тел.
 deyan@kozuharovagency.com
 www.kozuharovagency.com

Работно Време
 Понеделник - Петък
 8:00 а.м. - 5:00 п.м.

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

Phone: 586-219-8710

E-mail: info@bulgariansindetroit.com

Българска
Застрахователна
Агенция Кожухаров

[Можете да коментирате статиите от вестника на нашия форум тук.](#)

Броя подготвиха: Анелия Петрова, Даниела и Велеслав Начеви

Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия.

Фирма "Биляна" (248) 939 0401 - Резервации за самолетни билети, ваканционни пакети, хотел, наемане на кола. Преводи и легализация на документи.

[Абонирайте се за вестника на българите в Детройт тук](#)

Българска Телевизия в Америка

\$19.95 на месец	\$29.95 на месец	\$35.95 на месец
Канал 1, Фен Тв, 7 Дни.	11 Български Тв канала	17 Български тв канала и още нещо

МЯСТО ЗА РЕКЛАМА

Цени за реклама на сайта www.BulgariansInDetroit.com:

За български фирми: \$10 за един месец на сайта и \$10 за един брой на вестника. За американски фирми: \$20 на месец за сайта и \$20 за вестника. Предлагат се отстъпки по договаряне.

Ако намерите рекламодател за интернет-страницата или вестника, получавате комисионна в размер на 20% от цената на рекламата.

Информация за различните фестивали в Мичигън можете да намерите на www.festivals.com. Ето какво предстои през юли:

July 3 - 10 – Cherry Festival, Traverse City

July 10 - 11 - Krasl Art Fair, St. Joseph

July 9-10-11 - Polish festival, www.AmericanPolishFestival.com